

fra de bevilgende Myndigheders Side ydes Støtte til det Arbejde, den har foresat sig at udføre, idet man henviser til den Sum, der er indvundet ved Øernes Overdragelse til de Forenede Stater. Udvalget har ikke ment, at det faldt ind under dets Opgave at stille Forslag om at støtte Foreningen.

Der er dernæst til Udvalget henvist en Protest, som af danske Farmaceuter, Apotekere og Medhjælpere, er indsendt til Regering og Rigsdag i Anledning af, at det er blevet tilladt en tidligere Apoteker fra St. Thomas at drive Apotekervirksomhed i Vejle. Efter hvad der foreligger for Udvalget, er Sagen imidlertid afgjort; den har været gjort til Genstand for Drøftelse i Finansudvalget, og Udvalget skønner derfor ikke, at det har nogen Anledning til at tage den op under dette Lovforslags Behandling.

Endelig er der til Udvalget henvist et Andragende fra Historisk Samfund, Samfundet for dansk-norsk Genealogi og Personalhistorie, Historisk Forening og Dansk Historisk Fællesforening om, at der maatte træffes særlige Foranstaltninger for at bevare for Danmark de vestindiske Arkivalia, som har historisk eller praktisk Betydning, ved, at de enten føres her til Landet eller i det mindste afskrives, saafremt de ifølge Konventionen af 4. August 1916 skal afleveres. Andragendet opfordrer ligeledes til, at der drages Omsorg for, at særlige Bygninger og Monumenter fra den danske Tid opmaales og fotograferes. Der har indenfor Udvalget været Enighed om at imødekomme dette Andragende, og man har derfor stillet Ændringsforslag Nr. 5, som er tiltraadt af Finansministeren.

Ændringsforslagene Nr. 2—4 er ligeledes stillede af Udvalget, motiverede i Betænkningen og tiltraadte af Finansministeren. Jeg skal med disse Ord anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene.

Fraenkel: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører (Johs. Fog-Petersen) ved Omtalen af Behandlingen af det Krav paa Erstatning, som er fremkommet fra Apoteker Paulsen, der har haft et Apotek paa St. Thomas, ikke drog denne Sag frem paa den Maade, som det i hvert Fald fra visse Sider i Udvalget var ønsket. Jeg skal derfor tillade mig at dvæle et Øjeblik ved Sagen, idet jeg fremhæver, at Meningen i det mindste fra min Side var, at den indtrængende skulde henvises til Justitsministerens yderligere Overvejelse for at finde en Løsning, hvorved der kunde

undgaas forskellige Stridigheder ude i Samfundet, som bør undgaas. Efter min Mening foreligger der her simpelt hen en Uret mod en bestemt Samfundsklasse. Vedkommende Apoteker havde Privilegium paa at drive det omtalte Apotek, men Privilegiet blev værdiløst i det Øjeblik, Amerika overtog Øerne, da Apotekernæringen efter amerikansk Lov er fri Næring. Han mente sig da berettiget til en temmelig betydelig Erstatning af Staten — jeg tror, det drejede sig om et Par Hundrede Tusinde Kroner. For at komme udenom denne Udbetaling har Justitsministeriet ment at kunne overdrage ham et Privilegium paa at drive Svaneapoteket i Vejle, hvis Privilegium udløber den 1. August. Imidlertid skal et saadant privilegeret Apotek opslaas ledigt til fri Konkurrence mellem dem, der har Ret til at drive et saadant Apotek, men dette var jo udelukket, naar Privilegiet i Førvejen var overdraget til en anden Mand og var ændret fra et personligt til et reelt Privilegium. Herimod blev der altsaa nedlagt Indsigelse. Saaledes som Sagen er forebragt mig, indsaa Justitsministeriet, at det havde gjort noget, det ikke kunde gøre, ved uden videre at overdrage Privilegiet til den vestindiske Apoteker, og at det derfor maatte opretholde Vejle Svaneapotek og tage sit Løfte til vedkommende Apoteker tilbage. Men det gav ham saa Ret til at oprette et andet Apotek i Vejle, som skulde have Navnet St. Thomas Apotek, men ved hvilket der var den Hage, at det flyttede ind i den samme Bygning, i hvilken Svaneapoteket hidtil havde været, og at Svaneapotekets hidtidige Inventar saavel som dets Beholdning allerede var købt af Apotekeren fra Vestindien, og endelig, at Svaneapoteket blev henvist til en Plads i Vejle, hvor det efter sagkyndiges Mening vil være tvivlsomt, om det overhovedet kan drives med nogen Fortjeneste. I hvert Fald mener man, at det fra at være et af de største Apoteker i Landet vil synke ned til at blive et inferiørt Apotek. Følgen deraf bliver tillige, at en Afgift til den saakaldte Apotekerfond, som har været udredet af Svaneapoteket, faktisk falder bort.

Der flyder altsaa en hel Række Kalamiteter ud af dette Forhold. Det værste ved det hele er, at man efter at have begaaet en Buk gør akkurat det samme paa en saadan Maade, at man maaske — maaske — redder Formen, medens det væsentlige, Uretten, bliver staaende. Derfor kan jeg kun paa det stærkeste understrege denne Sag overfor den højtærede Justitsminister og